

Дзітварыцца і Мастацтва

Год выдання 37-ы
№ 94 [2260]
29 лістапада 1968 г.
ПЯТНІЦА
Цана 4 кап.

ОРГАН МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ І ПРАУЛЕННЯ САЮЗА ПІСЬМЕННИКАУ БССР

ТРЭЦЬМУ З'ЕЗДУ МАСТАКОЎ СССР

Дарэгі таварышы!
Цэнтральны Камітэт Камуністычнай партыі Саветаў Саюза сардэчна вітае дэлегатаў Трэцяга з'езду мастакоў СССР, уявіўшы многанациянальны востраў майстроў савецкага выяўленчага мастацтва!

Наша вялікая Радзіма ўступіла ў другую паліву першага стагоддзя сацыялістычнай эры. Уся наша гісторыя сведчыць аб усёперамогаўчым сінэ ідэі Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі, аб правільнасці выбранага шляху, па якім ідзе Краіна Саветаў.

Знішчыўшы эксплуатацыйскі лад, узяўшы да гістарычнай рэвалюцыі выключна да жыцця і новае мастацтва — мастацтва сацыялістычнага рэалізму. Вялікія ленынскія ідэі, высакорыстае барацьба за ладубову сацыялізму і камунізму — востраў галоўнага тэма, якая накіравае савецкіх мастакоў, вызначае характар савецкага мастацтва, яго слаўныя традыцыі. Наша мастацтва ўсталявае пераходзячыя духоўныя каштоўнасці сацыялізму. Яго сфарміравалася як мастацтва рэвалюцыйнага пафосу, як мастацтва вялікай пераўтвароўчай сілы, што актыўна ўрываецца ў жыццё, яно выражае волю мільянаў і звернута да іх.

Савецкі мастак заўсёды разам з народам, з партыяй, — і ў гады мірнага будаўніцтва, і ў грозныя дні вайны. Іх творчасць выражае думкі народа, яго працоўныя здзяйсненні, гераізм абаронцаў Радзімы. Лепшыя творы мастацтва раскрываюць сілу і прыгожасць характару савецкага чалавека, паказваюць жыццё ва ўсёй яго разнастайнасці і камуністычнай перспектыве.

Нашы майстры выяўленчага мастацтва, натхнёны сацыялістычным ідэалам, развіваюць прагрэсіўны мастацкі нацыянальны традыцыі, умацоўваюць узамасувязі брацкіх культур. Агульнанародныя праблемы знаходзяць яркія, своеасаблівыя рашэнні ў мастацтве ўсіх саюзных і аўтаномных рэспублік.

Савецкі мастак творыць для шырокіх працоўных мас, ідэіны і эстэтычны ўзровень якіх назмерна вырас. Сёння савецкіх людзей могуць задаволіць толькі глыбокія і дамаганьні па майстарстве, разнастайнасці па формах і стылях рэалістычнай творы. Творыць для народа, які будзе камунізм, — высокі гонар і вялікая адказнасць!

Выяўленчае мастацтва ўсё шырэй ахоплівае розныя бакі рэальнасці, узмацоўвае яго значэнне ў духоўным жыцці нашага грамадства. І няма сумнення, што ў бліжэйшы час з'явіцца новыя высокамастацкія творы жывапісу, скульптуры, графікі.

Партыя падтрымлівае імкненне майстроў выяўленчага мастацтва і архітэктараў да аб'яднання намагаўняў і пошукаў лепшага архітэктурна-мастацкага вырашэння праблем сучаснага горадабудавання і стварэння новых асяск. Садружнасці мастацтваў трэба будзе зрабіць працу чалавека, яго быццё больш радасным і прыгожым. Вялікая роля ў выхаванні савецкіх людзей належыць помнікам і манументам, якія ўвасабляюць ідэі народнага подзвігу, эстэтычныя падзеі ў гісторыі дзяржавы, увасабляюць дзейныя гераіны. Кожны новы помнік павінен валодаць якасцямі ідэінага задуму, арыгінальнасцю мастацкага вырашэння.

Велізарнае і пастаянна ўзрастае значэнне мастака ў развіцці таіх мастацтваў, як тэатр і кіно, у вырашэнні задач, якія ставяць перад тэатрабачным, рознымі відамі афармлення мастацтва. Творчасць мастакоў, якія працягваюць у галіне афармлення кіно, плаката, часопіснай і газетнай графікі, павіна быць напоўнена базовай палітычнай актыўнасцю і выразнасцю. Свой уклад у мастацкую культуру стварэння закліканы і ў далейшым уносіць мастацтва народнага мастацтва, якія беражліва захоўваюць

У адзіным рэчышчы

Сутрачца за «кружым сталом» у Саюзе пісьменнікаў СССР, прысвечана дружбе рускай і беларускай літаратуры

27 лістапада ў Маскве, у канферэнц-зале Саюза пісьменнікаў СССР адбылася вялікая, шырока і цікавая размова пра беларускую літаратуру, пра даўнюю і моцную яе дружбу з рускай літаратурай. Гэтае гаворка за «кружым сталом» была прысвечана надзвычайнаму 50-гадоваму БССР і Кампартыі Беларусі. Яе прыводзілі Савет па беларускай літаратуры пры Саюзе пісьменнікаў СССР і рэдакцыя газеты «Літаратура і мастацтва».

У таварышчэскай размове прынялі ўдзел пісьменнікі, перакладчыкі, работнікі выдавецтваў і літаратурных часопісаў, студэнты Літаратурнага інстытута імя А. М. Горькага. Яе адарыў уступным словам старшыня Савета па беларускай літаратуры пры Саюзе пісьменнікаў СССР Яўген Мазольскі. Аб дружбе і ўзаемных сувязях брацкіх літаратур таварышчэ першы сакратар праўлення Саюза пісьменнікаў РСФСР Герой Сацыялістычнай Працы Леанід Сабалеў, сакратар праўлення Саюза пісьменнікаў СССР Аляксей Суркоў, лаўрэат Ленінскай прэміі С. С. Смірнов, рэктар Літаратурнага інстытута імя А. М. Горькага Уладзімір Піменюк, народны пазт Беларусі лаўрэат Ленінскай прэміі Пятрусь Броўка,

і развіваюць каштоўныя нацыянальныя традыцыі. Праца мастака знаходзіць усё большае ўжыванне ў рабоце прамысловых прадпрыемстваў. Мастацкія інструментарыя мастацтва павіна ўсё ў большай ступені ўплываць на павышэнне якасці разнастайных відаў прамысловай прадукцыі.

Вялікае значэнне партыя надае эстэтычнаму выхаванню дзяцей і моладзі, фарміраванню высокіх мастацкіх густаў усяго народа.

ЦК КПСС выказвае упэўненасць, што Саюз мастакоў СССР мабілізуе майстроў ўсіх відаў і жанраў выяўленчага мастацтва на ішч больш актыўны, штодзённы ўдзел у культурным будаўніцтве, у агульнанароднай барацьбе за камунізм!

Важным грамадскім абавязкам Саюза мастакоў СССР з'яўляецца ўмацаванне сувязей з калектывамі заводаў і калгаснаў, інстытутаў і вайсковіх часцей, кваліфікаванага далапама мастацкай самадзейнасці.

Дарэгі таварышы!
З'езд мастакоў СССР праходзіць у перыяд абвастраення барацьбы паміж сацыялістычнай і буржуазнай ідэалогіяй. Пацярпелы паражэнні ў спробах сінэй прыпынкі руху гісторыі ад капіталізму да сацыялізму, буржуазныя колы сёння спрабуюць узмацніць сваё наступленне ў ідэалагічнай сферы.

Даваць дастойны адпор падкопам буржуазнай ідэалогіі, вестці актыўную, наступальную барацьбу з ёй — абавязак кожнага прадстаўніка савецкай інтэлігенцыі. Савецкі мастак павінен заўсёды працягваць ідэінаую стойкасць, непрымірнасць да любых форм чужых уплываў.

Саюз мастакоў СССР заклікае пастаянна выхоўваць камуністычную перакананасць, пачуццё адказнасці, мастацкай патрабавальнасці ў кожнага члена саюза, клапаціцца аб згуртаванні майстроў мастацтва на пазіцыях сацыялістычнага рэалізму.

Вольт савецкага мастацтва сведчыць, што імяна сацыялістычнага рэалізму дае найбольш пэўныя магчымасці глыбокага і праўдзівага адлюстравання жыцця ў вядучых тэндэнцыях, у яе руху да камунізму, свабоднага і поўнага правярэння таленту мастака. Сацыялістычны рэалізм усталявае ідэінае адзінства і творчую разнастайнасць савецкага многанациянальнага выяўленчага мастацтва.

У развіцці мастацкай творчасці значнае месца належыць тэарэтычнай думцы. Мастацтвазнаўцы і крытыкі заклікаюць уважліва аналізаваць працы савецкага мастацтва, беражліва падтрымліваць усё перадавое і таленавітае, прычыпова выступаць супраць нездаровых тэндэнцый, змагацца за партыйнасць і народнасць савецкага выяўленчага мастацтва.

Дарэгі таварышы!
Памінаючы поспехі ў будаўніцтве матэрыяльна-тэхнічнай базы камунізму, дабіваючыся далейшага ўздыму прамысловы, сельскагаспадарчай вытворчасці і жыццёвага ўзроўню савецкіх людзей ідуць да 100-годдзя з дня нараджэння Уладзіміра Ільіча Леніна. Разам з усімі народам рыхтуюцца да гэтага любімага мастацкай нашай краіны. ЦК КПСС упэўнен у тым, што майстры ўсіх відаў і жанраў выяўленчага мастацтва створыць новыя таленавітыя творы, у якіх будзе адлюстраван трыумф ленынізму, ажыццяўленне вялікіх ленынскіх ідэй у гераічных здзяйсненнях народаў нашай краіны, іх уплыў на ўсе рэвалюцыйныя працэсы сучаснасці.

Справа гонару Саюза мастакоў СССР — высока трымаць сцяг камуністычнай ідэінасці савецкага мастацтва, нястомна ўдасканальваць мастацкае майстарства!

Цэнтральны Камітэт КПСС горах жадае мастакам Саветаў Саюза вялікіх творчых поспехаў!

У адзіным рэчышчы

26 лістапада ў Мінску адбыўся справядліва-выбарчы сход партарганізацыі Саюза пісьменнікаў БССР. З дакладам выступіў сакратар партбюро А. Кулакоўскі.

Віншваем
З
Узнагародзі

За плённую работу ў галіне беларускай савецкай літаратуры і ў сувязі з п'ятдзясяцігоддзем з дня нараджэння Прэзідыя Вярхоўнага Савета БССР узнагародзіў імя С. М. Герасімава лаўрэата рэдакцыі выдання «Беларусь» пісьменніка Уладзіміра Шахаўца Ганаровай граматай Вярхоўнага Савета Беларускай ССР.

САВЕЦКІЯ мастакі сідэй свайго таленту ўносяць у скарбніцу сацыялістычнага мастацтва новыя і новыя духоўныя каштоўнасці. У творах майстроў пэндзля і рэзца жывуць ідэалы, дзяржаны і імкненні многіх пакаленняў савецкіх людзей. Тысячы мастакоў удзельнічалі ў ўдзельнічаючы сваёй творчасцю ў будаўніцтве новага жыцця, дамагаючы Камуністычнай партыі ў выхаванні чалавека новага грамадства.

У майстроў выяўленчага мастацтва — дэяны сьвята. Саюз мастакоў СССР узнагароджаны ордэнам Леніна. Гэта — высокае ўзнагароднае прызнанне заслуг савецкіх мастакоў — латыліцаў нашай гераічнай эпохі — перад партыяй і народам. Атмасфера сьвяточнай прыўзнятысці панавала 26 лістапада ў Калонійна залі Дома Саюзаў, дзе адбыўся ІІІ Усеаюзна з'езд мастакоў. 12-тысячная армія савецкіх мастакоў упэўнавалі больш сяброў сваіх прадстаўнікоў палесці вынікі пці гадоў, якія прайшлі пасля ІІ з'езду, наменці далейшыя шляхі развіцця савецкага мастацтва.

10 гады раніцы. Месяць у прэзідыуме з'езду з'яўляюць таварышы Л. І. Брыжнэў, А. М. Касыгін, А. П. Кірыленка, А. Я. Пельшэ, П. Н. Дзямічэў, П. Ф. Усінцаў, І. В. Каплітонаў, В. М. Панашароў, М. С. Саломонцаў. Разам з імі — буйнейшыя савецкія мастакі, паўнацэнны ўсіх саюзных рэспублік краіны, госці з'езду, прадстаўнікі грамадска-цэпці сталіцы.

Кароткім уступным словам з'езд адкрыў сакратар праўлення Саюза мастакоў СССР К. Ф. Белашова: Ад імя ўсіх мастакоў краіны яна

САВЕЦКАЕ МНОГАНАЦЫЯНАЛЬНАЕ ВЫЯЎЛЕНЧАЕ МАСТАЦТВА У БУДАЎНІЦТВЕ КАМУНІСТЫЧНАГА ГРАМАДСТВА

СПРАВДАЧНЫ ДАКЛАД ПРАЎЛЕННЯ САЮЗА МАСТАКОЎ СССР ІІІ УСЕСАЮЗНАМУ З'ЕЗДУ МАСТАКОЎ

Ад імя нашага з'езду і ўсіх мастакоў Саветаў Саюза, гаворыць К. Ф. Белашова, мы дзякуем ленынскім Цэнтральнаму Камітэту Камуністычнай партыі Саветаў Саюза за ўвагу, за беражлівую клопату аб развіцці нашай савецкай мастацкай культуры, за высокую ацэнку працы мастакоў, вызначаную ў прывітанні ЦК Камуністычнай партыі Саветаў Саюза нашаму з'езду.

Партыя заўсёды з глыбокай мудрасцю накіроўвала савецкае мастацтва і была ўважліва да мастакоў. ЦК КПСС разгарнуў перад савецкімі мастакамі выдатную праграму развіцця ўсіх відаў і жанраў нашата мастацтва, паставіў вялікія і адказныя задачы. Мы заявляем ЦК Камуністычнай партыі Саветаў Саюза, што прыкладзем усе сілы, каб з гонарам выканаць паставленыя задачы. Мы заявляем ЦК Камуністычнай партыі Саветаў Саюза ў сваёй пастаяннай вернасці партыі.

Мы гаворым — няма большата чымсця для савецкага мастака, чым ішчаце быць байцом за камуністычную ідэалю. Вышэйшая ўзнагарода — ордэн Леніна, якой удастоены наш саюз, абавязвае нас працягваць лепш і больш натхненна.

Праўленне Саюза мастакоў СССР, гаворыць К. Ф. Белашова, трымае справядліва аб сваёй рабоце за перыяд з іюнавіна 1963 года па лістапад 1968 года.

Наша Радзіма ўступіла ў другое п'ятдзяцігоддзе Савецкай улады. Грандыёзная стваральная праца народа адзначана новымі дасягненнямі, новым крокам наперад па шляху стварэння матэрыяльна-тэхнічнай базы камунізму.

Усё, чаго мы дасягнулі і яе зямлі і ў космасе, есць вынік самаддзайнай працы рабочых, сялян, савецкай інтэлігенцыі, якая пасляхова ажыццяўляюць рашэнні ХХІІІ з'езду нашай партыі.

Кастрычніцкі Пленум ЦК КПСС, які нядаўна адбыўся, падвёў вынікі правядзення за апошнія гады работы, паставіў задачу паскоранага развіцця сельскагаспадарчай вытворчасці ў краіне.

З году ў год таласе і мацнее магчымасць Савецкай дзяржавы. Роскі жыцця народаў СССР, душэўны лафас у людзях, які дае магчымасць знайсці сабе ў гераічных справах нашага часу, адлюстроўваюць вялікі матэрыяльны і духоўны ўздым савецкага грамадства.

Трош Усеаюзна з'езд мастакоў праходзіць у перыяд паміж дзюма годамі, якія маюць гістарычнае значэнне для савецкіх людзей і для ўсяго прагрэсіўнага чалавецтва.

Нядаўна мы ўрачыста адзначылі 50-годдзе Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі, цяпер уявіць наш народ рыхтуюцца сустраць 100-годдзе з дня нараджэння гена чалавецтва Уладзіміра Ільіча Леніна.

Вялікая і адказная роля, якую

З НАРОДАМ, З ПАРТЫЯЙ ІІІ УСЕСАЮЗНЫ З'ЕЗД МАСТАКОЎ

сардэчна дзякуе Камуністычнай партыі і Саветаму Ураду за высокую ўзнагароду — ордэн Леніна, якім узнагароджаны саюз.

Пад бунтавы ганаровы прэзідыум у складзе Палітбюро ЦК КПСС. Выбароўца рабочыя органы з'езду.

Мінутай маўчання ўшанавалі дэлегаты паміж памёршых мастакоў. Старшынствуючы на ранішнім пасяджэнні Г. Коржаў прадставіў сёння накідаў у члены Палітбюро ЦК КПСС, сакратару ЦК КПСС П. Н. Дзямічэву, які абвясціў прывітанне Цэнтральнага Камітэта партыі ІІІ Усеаюзна з'езду мастакоў.

Гарачымі апладысмантамі сустракаюць дэлегаты і госці з'езду цэпныя словы прывітанія ЦК КПСС савецкім мастакам.

Потым слова для справядлівага даклада праўлення Саюза мастакоў СССР прадставіў сакратару праўлення К. Ф. Белашова.

З дакладам цэнтральнай рэзідэнтнай камісіі Саюза мастакоў СССР выступіў старшыня камісіі І. Ф. Цігоў.

Пасля заканчэння дзённага пасяджэння дэлегаты з'езду ўсклалі вянкi да Маўзалея Леніна і магілы Невядомага салдата.

Вячэрняе пасяджэнне адкрылася дакладам Л. Карацьева (Ленінград) — аб зменах у Статуте Саюза

і натхняюцца партыйнымі рашэннямі.

У справядлівым дакладзе на ХХІІІ з'ездзе КПСС Леанід Ільіч Брыжнэў сказаў: «Камуністычная партыя Саветаў Саюза заўсёды працягвала і надалей будзе працягваць клопат аб развіцці літаратуры і мастацтва, аб развіцці творчых і будзе накіроўваць дзейнасць творчых арганізацый і ўстановаў, аказваюць ім усламерную падтрымку і дапамогу. Партыя выступае супраць адміністрацыйна і адвольных рашэнняў у пытаннях мастацтва і літаратуры. Разам з тым мы нязменна кіруюцца прыпынчым партыйнасці мастацтва, класавага палыходу да ацэнкі ўсяго, што робіцца ў галіне культуры. Мы заўсёды памятаем словы Уладзіміра Ільіча Леніна аб тым, што «літаратурная справа павіна стаць частнай агульнанаплетарскай справы...»

Партыя заўсёды будзе падтрымліваць мастацтва і літаратуру, якія спярэджаюць веру ў нашы ідэалы, будзе вестці непрымірную барацьбу супраць усёй праўд чужой нам ідэалогіі».

Падзеі апошняга часу паказалі, што імперыялізм робіць стаўку на раз'ядненне сіл антыімперыялістычнага фронту, на паслабленне адзінства камуністычных партый. У эпоху сутыкнення супрацьлеглых грамадскіх сістэм на суветнай арэне ідэалогія становіцца вострай зброй барьбы».

У гэтых умовах, якія ніколі, важнае асянне нашых ідэальных пазіцый, непрымірнасць да любых праў буржуазнай ідэалогіі. Савецкі мастакі разумеюць сваю ролю як грамадскіх дзеячоў, які барьбытоў супраць антыкамунізму, супраць імперыялістычнай ідэалогіі, супраць буржуазнай рэакцыі.

І сёння на з'ездзе мы з усімі пэўнасцю заўважым аб сваёй вернасці народу, партыі.

Угледжваючы ў п'ятдзяцігоддзе вялікім узымам ідэалогічнай работы ў краіне. Ажыццяўляючы работы ХХІІІ з'езду партыі, красаўціца і ленынскага Пленума ЦК КПСС, зыходзячы з паставонаў ЦК нашай партыі «Аб падрыхтоўцы да 100-годдзя з дня нараджэння Уладзіміра Ільіча Леніна», уся савецкая творчая інтэлігенцыя імкненна працягваць ішч больш актыўна, па-бавому. Партыя дамагае мастакам глыбей асянсаваць сваё месца ў камуністычным будаўніцтве, зраўнець сваю адказнасць перад народам, перад прагрэсіўным чалавецтвам.

Партыя заўсёды лічыла сваёй задачай дамагаць мастакам у ішч імкненні глыбей пазнаць жыццё, ўдасканальваць сваё майстарства. У нашай чране дзелям мастацтва забяспечана, які записана ў Праграме партыі, шырокая прастора для праўлення асянстай творчай ініцыятывы, высокага майстарства, разнастайнасці творчых форм, стыляў і жанраў.

Але гэта зусім не мае на ўвазе самавольства і анархіі ў мастацтве. Ленын падкрэслаў, неабходнасць кіраўніцтва мастацтвам. А гэта значыць — планамерна кіраваць працэсам развіцця творчага жыцця, фарміраваць яго вынікі. На працягу ўсёй гісторыі савецкага мастацтва савецкія мастакі адчуваюць падтрымку і клопаты Камуністычнай партыі, абароўца на дапамогу партыі ў вырашэнні самых цяжкіх і складаных пытанняў, кіруюць

мастакоў СССР. У спрэчках па дакладнах выступілі К. Раждэстэвіч (Масква), В. Баралай (Кіеў), першы сакратар праўлення Саюза архітэктараў СССР Г. Арлоў, Э. Ілнер (Рыга), А. Кудзель (Туркменія), прэзідэнт Акадэміі мастацтваў СССР М. Томскі, старшыня Саюза беларускіх мастакоў Д. Уаўнаў, Д. Шарынаў (Масква), Т. Сандыкаў (Кіргізія), сакратар Саюза мастакоў МНР Адон Галэгіінон, З. Ляжава (Грузія).

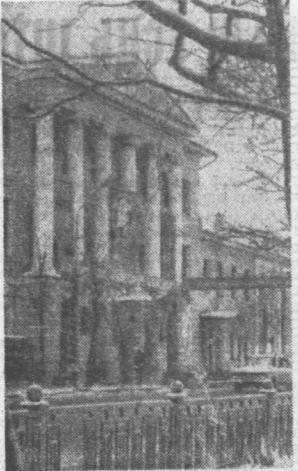
27 лістапада ў Калонійна зале Дома Саюзаў працягваліся пасяджэнні ІІІ Усеаюзнага з'езду мастакоў.

Слова атрымалі В. Грамыка (Беларусь), першы сакратар праўлення Саюза кінематаграфістаў СССР Д. — Кудзіжанаў, Г. Коржаў (РСФСР), М. Анікушын (Ленінград), П. Лебедзёў (Масква), І. Торя (Эстонія), Р. Ахмедзў (Узбедкістан), І. Кузініскіс (Літва), Г. Горджан (Арменія).

З'езд мастакоў віталі ад імя Саюза пісьменнікаў СССР сакратар праўлення Саюза пісьменнікаў СССР Г. Маркаў, ад імя Саюза мастакоў Венгрыі Іштван Марта, старшыня Саюза польскіх мастакоў В. Бучак, ад імя будаўнікоў Волжскага аўтазавода двойчы Герой Сацыялістычнай Працы А. Улецаў.

З дакладам мандатнай камісіі выступіў В. Сілкаў.

З'езд працягвае сваю работу.

У гэтым доме ў снежні 1918 г. адбыўся Першы з'езд Камуністычнай партыі (большавікоў) Беларусі.

Паўстагоддзям назад, у снежні 1918 года, у старажытным русіым горадзе Смаленску адбыўся VI Паўночна-заходняя канферэнцыя РКП(б). Выказваючы волю і спадзіваны беларускага народа, канферэнцыя аднадушна паставіла прызначэнне неабходным абвясціць Беларускую Саецкую Сацыялістычную Рэспубліку, як самастойнай і раўнапраўнай рэспублікі Савецкай Расіі. Тады ж было вырашана лічыць VI Паўночна-заходнюю абласную партыянафэрэнцыю Першым з'ездам Камуністычнай партыі (большавікоў) Беларусі. Так быў пачацвен пачатак арганізацыйнаму афармленню Кампартыі Беларусі, састанова і неад'емнай часткі Расійскай Камуністычнай партыі (большавікоў).

Гэты змяніламы юбілей разам з беларускім народам адзначаюць працоўныя Смаленскай вобласці. На ўрачыстых у Смаленску, прысвечаных 50-годдзю Першага з'езду Камуністычнай партыі Беларусі і абвясчэнню Беларускай ССР, павыла дэлегацыя нашай рэспублікі на чале з сакратаром ЦК Кампартыі Беларусі С. А. Пілатовічам. У яе складзе — намеснік Старшыні Прэзідыума Вярхоўнага Савета БССР І. Ф. Клімаў, пісьменнік, дэпутат Вярхоўнага Савета БССР І. П. Шамякін, намеснік загадчыка адрдэла культуры ЦК КПБ Я. В. Парватоваў.

На граніцы Беларусі з Расійскай Федэрацыяй гэцця цэпна сустрэлі прадстаўнікі брацкай Смаленшчыны. У абласным цэнтры перад Домам Саветаў, узвышаюцца гранітны помнік Уладзіміру Ільічу Леніну. Пасланцы Беларусі ўсімалі весткі да яго падаможа.

Каля гагоўнага корпуса медыцынскага інстытута (будыны былога дваранскага сходу, дзе праходзіла VI Паўночна-заходняя партыянафэрэнцыя) 26 лістапада адбыўся міжгалосны мітынг працоўных Смаленска, прысвечаны адкрыццю мемарыяльнай дошкі. Мітынг адкрыў першы сакратар Смаленскага гаркома КПСС Б. Н. Мураўчын. Ад імя ўсіх смалін ён сардэчна павітаваў браці беларускі народ з надыходзячым слаўным юбілеем — 50-годдзем БССР і Кампартыі Беларусі. Удзельнік бабў за ўвасабленне смаленскай і беларускай зямлі ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў А. З. Барду перадаў гарачыя словы вішаванна Цэнтральнаму Камітэту КПБ, Савету Міністраў БССР і Прэзідыуму Вярхоўнага Савета Беларускай ССР.

— Някай гэта мемарыяльная дошка заўсёды напамінае нам аб вечнай, непарушнай дружбе рускага і беларускага народаў, аб нашай сумеснай барацьбе з ворагамі і стваральнай працы, — сказаў прарэктар Смаленскага педагагічнага інстытута, камандат гістарычных навук Д. І. Будаеў.

Цэпна сустрэлі прысутнымі на мітынгу, выступіў намеснік Старшыні Прэзідыума Вярхоўнага Савета БССР І. Ф. Клімаў.

Вечарам у абласным драматычным тэатры адбыўся ўрачыстае пасяджэнне, прысвечанае 50-годдзю БССР і Кампартыі Беларусі. Яго адкрыў першы сакратар Смаленскага абкома партыі Н. І. Калмык. З цэпнымі словамі, звернутымі да беларускага народа, на вечары выступілі стары камуніст, удзельнік VI Паўночна-заходняй канферэнцыі РКП(б), актыўны ўдзельнік устанавлення савецкай улады ў Мінску В. В. Вашкевіч, ударнік камуністычнай працы рабочага завода «Вяляраліна» А. П. Рынакура, пазт Мікалай Рыленкаў (ён працягваў свой новы верш «Я не забуду, Беларусь...» які мы сёння друкуем), Герой Савецкага Саюза, удзельнік штурму рэжыстага М. А. Ягораў, студэнтка медыцынскага інстытута Гэліна Елісеева.

З правамі на пасяджэнні выступіў цэпна сустрэты прысутнымі сакратар ЦК КПБ С. А. Пілатовіч.

Мікалай РЫЛЕНКАЎ

Я НЕ ЗАБУДУ, БЕЛУССІЯ...

В пути нет-нет и обернусь я,
Вспоминья переберу,
Не позыбай мне, Белоруссия,
Твоих дорог и переправ!

Твоих дубрав над косогорами,
Что пшичем отданы в удел,
Друзей-товарищей, с которыми
Хлеб-соль делил и песни пел.

Пел песни грустные, старинные,
Слез не стирая со щёк,
И открывались мне

ГАЛОЎНАЕ, КАЛІ ЁСЦЬ ШТО СКАЗАЦЬ

Праз некалькі дзён у кампазітару пленум. Незвычайны. Юбілейны. Ён прысвечаны 50-годдзю БССР і Кампарты Беларусаў.

Сяджу ў невялікім уютным кабінце аднаго са сакратараў Беларускага кампазітарскага саюза. Вялікі канцэрт па-расійску Генрыха Матусавіча пайграў, але... мы гонам аб тым, што хваліліся нашым кампазітарам, чым яны жылі, што для іх самае-самае...

Ох, як цяжка мы абіраем, забываем пачатак размовы, паўтараем. Увесь час зноўшчы, уваходзячы сьвія ветэраны музычнага фронту і навабраны, задаюць дзесяткі пытаньняў, раўняцца, абцяюць, прапаноўваюць, запрашаюць... Ды што зробіш — хутка пленум!

Пастараюся расказаць кортак, аб самым галоўным, — гаворыць Генрых Матусавіч. Пачну з таго, здавалася б, банальнай лічбы, як колькасць членаў Саюза кампазітару. 43 чалавекі ўваходзяць у нашу кампазітарскую сім'ю. Гэта не дужа многа, але нехта не ўлічвае, што ўмовы прывічаны, а прафэсійналы жорстка, высокапрабавальныя. Ды і не трэба забывацца, з чаго мы, беларускія кампазітары, пачыналі. Да таго ж яшчэ кампазітарскі актывам мы называем і шматлікі атрад самадзейных аўтараў. Але не буду ўдзяцца ў гісторыю і падрабязнасьці.

Я падлічыла: ужо тройчы званілі па тэлефоне — адзі раз з гарадскога ўніверсітэта мастацтва, дзе створаны музычны факультэт, потым з ЦК камсамола — запрашалі кампазітару на сустрэчу з моладзю, траці званок быў з прычыны паездкі ў Слуцк — там чакалі ў гасці кампазітару Я. Цікоцька, Я. Луканя Д. Смольскага, салістаў опернага тэатра, філармоніі, радыё.

Сёння беларуская музыка гучыць шырока за межамі рэспублікі і краіны. Тут можна спасылацца, напрыклад, на песпех «Калючай ружы» Ю. Семанякі ў Кіргізіі або на выкананне сімфанічных твораў нашых аўтараў на канцэртных эстрадах Варшавы, Берліна і Лондана. Але трэба яшчэ адзначыць, што папулярны і класічны кампазітару дэспілі выдаліца і распусьцюдзюна, — і тут ужо цяжка прасачыць, дзе і хто выконвае нашу музыку. Напэва чытаю газету і будзе цікава даведацца, што ў будучым годзе ў выдавецтве «Советскі композитор» і «Музыка» ў Маскве і Ленінградзе выйдзе сімфонія Л. Абеліева, Трэцяя сімфонія Я. Глебава, зборнік арыяў з опер Я. Цікоцька, струнны квартэт П. Падкавырава і іншыя творы.

Увогуле, творчыя кантакты кампазітару з грамадствам вельмі разнастайныя. Наша арганізацыя жыве, май моцна так сказаць, у сучасных рытмах: абмеркаванне новых твораў, семінары, дыскусіі. Сялада да нас у гасці прызьджаю леныградскія мастацтвазнаўца А. Сохар, вядомы музыказнаўца — з Масквы Л. Дзюбіна, з Новасібірска Ю. Кон.

На нейкае імгненне замятаю маленькі чорны тэлефон са спіральным шнуром. Здаецца, ну чаго б яму не пастаяць спякоўна. Не, зноў званок — трэба ўдзякаваць, дзе будзе працуаювацца опера М. Аладава «Андрэй Насіянец».

Чым сёння здзіўліш чытачоў? — Генрых Матусавіч даклад тэлефонную трубку. — Яны ж ведаюць, што беларуская музыка прывадала да сьбе ўвагу слухачоў у Манрэалі на «Экспо-67». Творы Дамітрыя Каміскага яндаўна выконваліся ў Англіі, Яўгена Глебава — у Югаславіі. А вась праграмы канцэртаў нашай музыкі ў Рыве, Таліне, Горькім, у Сібіры...

Думаецца, што ўсё гэта даволі пераканаўча гаворыць аб роспеху і папулярнасці беларускай музыкі.

Маючы адбыцца пленум падвядзе вынікі 50-гадовай творчай працы беларускіх кампазітару. На ім будуць выконвацца творы, якія падпісаны сялада і некалькі дзесяткаў гадоў таму назда і да напруаваюся да Мікалая Ільіна Аладава — жывоў гісторыі нашай.

У вільным пакоі — радзь. Ноты. Шмат нот. Канечне, Мікалай Ільі працуе. Музыка яшчэ гучыць. Я чую яе. Нешта незвычайнае, таемнае і трапяткае ёсць у рабочых набітках мастакоў, пісьменнікаў, кампазітару...

Гісторыя музыкі адыхоўна.

НОВЫЯ НАЗВЫ НА АФІШАХ

Адна з апошніх прэм'ер Дзяржаўнага рускага драматычнага тэатра БССР ім Я. М. Горькага — камедыя Лопе дэ Вега «Дурнічак». Спектакль паставіў заслужаны дзеяч мастацтваў РСФСР А. Даброўін у дыржархнага мастака Ю. Тура. Музыка напісаў вядомы дзеяч мастацтваў БССР Г. Вогнер. На здымку зброблены А. Калодка, вы бачыце артыстаў В. Мельнікава і Я. Філіна і заслужанага артыста рэспублікі Ю. Сідарава — Антэа.

Пятніца, 29 лістапада 1968

З ПЕРШАГА выступлення на сцэне Беларускага тэатра оперы і Балета Святлана Дамілюк завярнула на сьбе ўвагу моцным прыгожым голасам, яркай сцэнічнай індывідуальнасцю і арыгінальным выкананнем партыі у класічным і сучасным рэпертуары.

Нядаўна спявачка дэбютавала на нашай сцэне ў оперы Жоржа Бізэ «Кармен». Я кажу, калі на нашай, бо гэтая партыя была ёй падрыхтавана і выконвалася ёй.

Як вядома, у Беларускай оперным «Кармен» ідзе шмат гадоў. Старыя тэатры дагэтуль памятаюць чэраўню «Кармен» Ларысу Александраўскую. У розныя часы опера ўзнаўлялася, паўпалілася новымі выканаўцамі. І вась зноў у гучыць музыка геніяльнага творца.

Сусветная оперная сцэна ведае шмат Кармен: адны з іх былі «бытавыя», натуральныя, іншыя аздаблялі гэты вобраз лірызмам, пазытычнасцю, трэці рабілі з Карменіты амаль чыгалаваную, ледзь не свяцую жанчыну.

Якая ж яна ў Дамілюк! Фінальная сцэна спектакля. Кармен ідзе на смерць за сваё каханне. Яна не глядзіць на Хазэ. Яе не краюць яго ўпросы, яго адчай. Яна гордая і не баіцца смерці. Так прыводзіць гэтую сцэну Святлана.

Горда... А ці не занадта горда і стрыманая ў хвіліны, калі сэрца яе палае страсным каханнем, калі ўся яна імкнецца да Эскамілья, толькі да яго, а Хазэ — ну што ёй зарад яго пацуды, калі яна ўжо не кажае яго! Смерць? Кармен любіць жыцьцё. Але ніякія парогі не прымусяць яе пахіснуцца, не пайсці насустрэчу шчасцю — гэта для яе аз-

КІНО ДЗЕСЯЦЬ МІНУТ РОЗДУМУ

Прыема было спрод странатай праграмы храніналіна дакументальных і навукова-папулярных навінаў і інфармацыйна-адукацыйна-рэспубліканскага тэлебачання «Зямное прычэпленне».

Аўтары гэтай вострай па душы і спосабаўнай па форме наратыметражы — сцэнарыст М. Вінаградоў, рэжысёр В. Дашук і аператар А. Сімаў. Завярнуўся да хвалючай і венай тэмы — чалавек і зямля. Рэпартажны названы натуральна зваротны ў філме з публіцыстычным роздумам пра справу, якая робіцца справа ўстае жыцця чалавек.

Герой філмы — малады інжынер Уладзіслаў Ліпніцкі. Ён закончыў Беларускае інстытут механізацыі і сельскай гаспадаркі і разам са сваёй жонкай і дачкай пераехаў у вёску ў вёсцы. А вясенню большасць маладых спецыялістаў вярнуўся ў горад. Чаму?

Гэтае пастытане філм «Зямное прычэпленне» адрама і перабачыма і нам, глядачам, Чаму? І вядома, 1939 год праз дзесяць гадоў у калгасе і саўгасе рэспублікі засталася толькі сем спецыялістаў і тры адзін Уладзіслаў Ліпніцкі працуе па сваёй спецыяльнасці — калгасным інжынерам.

Аўтары аб лёсе Уладзіслава Ліпніцкага, сцэнарыст і рэжысёр трымаюцца і да сённяшніх дзён. Іх спецыялістаў і механізацыі? Можна, інстытут, дзе вучаць і навучаюць тэхнічна, але не вучаюць сапраўднай любові да зямлі!

Міццё вельмі складанае, каб так проста адказаць на ўсе пытанні і абар, што аўтары давяраюць тым, хто сядзіць у зале, і не пераважваюць агульнавядомых іх.

Аўтарам філмы удалося стварыць запамінальны, вярзаны партрэт Уладзіслава Ліпніцкага. На зранне паназна яго ніпростая, часам цяжкая праца, паназна прывадае і матэрыял. Ёсць штосьці надзвычай прывабнае і ўзвышанае ў тым, як Уладзіслаў Ліпніцкі пагаспадарку іронічна па зямлі, спадзеда да машыны, якая не мае права «выходзіць са строю» ў час працоўнага іронічна па зямлі і паллечнікамі... Асабіста ён і мадэкаса ў жыцці героя ступі пераплісаць так артычна, што з кірана на нас глядзіць умо не толькі звычайна «сын зямлі», а разумны гаспадар.

Здаецца, ты людзі, што збеглі з вёскі ў горад, аднакашнікі Уладзіслава Ліпніцкага, у ітарэію з рэжысёрам павіны сказаць і вась зарад скажуць, як яны задыржылі сваю калегу, якая не спадзеда першай спецыяцыі, які па-салідна застаў на пасту і чыпер адказае сьбе на сваім месцы. Ітарэію зямля і ўдзячна равана ў філме з удзячна тэстам, у якім угадваецца нотка надзеі мабыць яшчэ і «перабачыма» палічка да сьбе пацудзі зямнога прычэплення...

Філм, паўтары, дмаанструецца толькі дзесяць мінут. Дзесяць мінут, а ськаза многа.

Яг. КРУПЕНЯ.

АКЦЫЕРЫ І РОЛІ К А Б В А С П А К А Х А Ў П А Э Т...

Далей у мяне стварылася ўражанне, што над акцёрскай пенею, як кажуць, сіла дзесяцік вядомых ай у гэтай ролі спявачка. — І тых, каго яна сплукла і тых, што знаёмы ўсім па багатай мемуарнай літаратуры, па ўспамінах сучаснікаў выдатных (і не выдатных) выканаўцаў класічнай опернай партыі.

Часам здавалася, што акцёрскае яшчэ намацавае, шукае сваёскабліві, індывідуальны ключ да вобраза. Магчыма, таму і некалькі статычнасць, аднастайнасць позы, а характар, магутны тэмперамент гераніі вымагае надзвычай інтанцыйнай афарбоўкі, поўнай свабоды і адначасова поўнага валодання мімікай і жэстам.

Далей, у спектаклі, пастаўленым калісці Б. Покроўскай у беларускай оперы, ды і не толькі ў нашым тэатры, — у спектаклах розных часоў і розных рэжысёраў — Кармен у першай дзе ў сцэне аршыту — са звязанымі рукамі. Яна пускэ ў ход усе свае жаночыя чары, у яе голасе столькі ад сэрца палыманага заліку, што Хазэ аддаецца ўладзе гэтай чараўніцы і развэвае ёй рукі.

Дамілюк парухае традыцыйнасць гэтай сцэны. Яна прыводзіць яе з незвычайнымі рукамі, што дае ёй магчынасць танцаваць. Ці не шкодзіць гэта по-

рыць па-французску — дай ты веры!

Жанчына кінула на хату: — Гэта ўсё яна, дачушка, намандуе. Аднойчы прыхаля і давай у хале ўсё перастаўляй. Маладым усё хочацца, каб па-гарадскому...

Гаспадыня гаварыла так, быццам ёй і не вельмі падобнае ўсё гэта, але па вачох вельмі вядо — ганарыцца яна дачкой, ганарыцца і па-навому прыбранай хатай.

Так, вёска старанна ігнацуе за горадам. Добра гэта ці дрэнна? Як яна будзе выглядаць заўтра, наша вёска?

Пра гэта ў апошні час шмат пішуць, шмат спрачаюцца. Некаторыя шкадуноў, што знікаюць асобныя рысы быцця сялян, другія — гатовы пусціць слязу з прычыны

Вялікі патрэбен Лаўрышава сапраўдны арганізатар культурнай работы. Патрэбен, можа, не менш, чым заахвочнік і энтузіяст. Пра гэта старшыня калгаса некаж заўважыў:

— У нас зарад загадкамі жы-велагадоўчых ферм працуюць людзі з вышэйшай адукацыяй. А такую тонкую, дакладную справу, як эстэтычнае, культурнае выхаванне людзей даводзіцца даручаць абы каму. А мы, разумею, добраму культурму не пакадавалі б зарплата. Толькі — дзе яго ўзяць?!

І яшчэ пра адно. Сёння ў вёсцы, у вясковым клубе не даўна ўбачыць і скульптуру, і карціну. На жаль, часам яшчэ бывае, што вясковыя вымушаны карыстацца сурратам мастацтва. Давялося сустрацца з гэтым і ў Лаўрышава.

Стайць у цэнтры Лаўрышава помнік зямлякам, што загінулі ў час Вялікай Айчыннай вайны. Дзвэ жалобныя фігуры — салдат і жанчына са схіленымі галавамі. У пастамент умараваны дошкі з прозвішчамі тых, хто не вярнуўся ў родную вёску.

Паехаў я з Лаўрышава ў суседні калгас, гляджу — і там такі самы помнік. Яшчэ ў адну гаспадарку трапіў — тое самае. Тыя ж скульптурныя групы бачыў я і ў іншых раёнах.

Пацнавіўся, адкуль гэты шыр-спакы? Аказалася, летас на Гродзеншчыне паявіўся вельмі настрыны чалавек з пасведчаннем ад нейкага харькаўскага заводу. Чалавек ездзіў па райцэнтрах, па калгасах і прапаноўваў свой тавар — менавіта тавар такіх скульптурных груп. Гарантаваў, што як толькі будуць пераведзены грошы, у той жа дзень аказачыкі адгрукцяць «помнік».

Не хачелася, вядома, карыстацца паслугамі карабелніка, нараснавае Сямён Герганіевіч Шарэцін. — Ініцыялы мы ў Мінск, пахадзілі на скульптурных май-старых. Там і сплукнае што, дык гадзі праз тры-чатыры... От таму і перавалі грошы ў Харьку. А там заказы выконваюць хутка... Праўда, калі сталі помнікі ад сьбе тосёе дававалі — дэкарэтыўныя ланцугі, каменныя пліты з надпісамі, агародку...

Таня яны, аграхі на ніве ўсёвак культуры. Але будзем вярта-місямі. Атрохі — гэта толькі агра-хі. Галоўнае — стайць вёска на вялікім магістральным шляху і адкрываюцца перад ёй далі неагляд-ныя.

Вось і палшоў кі каню мой расказ пра вёску Лаўрышава. Я развітваюся з людзьмі, што сталі блізка сэрцу, з харошымі, пратывітым людзьмі, якія на зямлі проднаў сваіх будуюць шчаслі-выя жыцці.

І закончыць гэтыя нататкі мне хочацца таксама радзіма Максіма Танна, радзіма, якая гучыць, як добрае пакаданне:

Слаўс ж, васьць ты наша, Дарамі багатымі, Умалотам у гумнах І новымі хатамі.

Дзе сасновыя сцены Прымушаны дбала, Дзе для ўсіх і вяселля І леба хапала б, Дзе гасіла б увача І радасць басконца...

М. ЗАМСКІ, спец. кар. «Літаратуры і мастацтва».

Калгас «Звезда» Навагрудскага раёна.

Летас калгас набыў за немалыя грошы амплікет духавых інструментаў. Усё радавалася — будзе,

гіці! Бо якраз тады, калі Хазэ, як загіпналізавачы, развэвае, што той назубэсці пакажуе сваю сплукнальнцу. Тут сцэна атрымаўся трохі фармальна, пабудаванай на чыста знешніх эфектах, і цяжка было ўвельіць яе псіхалагічную аснову. А менавіта ў гэтыя хвіліны пачынаецца востра драматычная інтрыга оперы. Кармен не толькі сплукнае сц'плага салдата, яна і сама непрыкметна для сьбе робіцца ахварай сваіх паводаін, бо і ў яе сэрца закрадаецца кахан-не. Дамілюк чамусьці стрымлі-вае сьбе і не раскрывае тое надзвычай прывабнае, неспадсрэнне і пазытычнае, што жыць ў гэтыя моманты ў душы гераніі. І таму Кармен у Дамілюк тут — менш абаяльная, чым магла б быць.

У Кармен гарачае, шчодрое сэрца. У ёй больш свята і шчырасці, чым хітрасці, нарэшце, яна дэмакратычная, як сама опера. Давядзе даруем ёй неваж-каную і магчыма занадта хуткую зараду ў каханні. Хаця гэта наўрад ці «зрада» — яна не ігнала, не прыкывдалася. Яна проста не магла ўстаць перад бясп-страшным, смелым, вясёлым та-рэадорам. У іх натурах вельмі шмат агульнага...

Унёсла пазытычнасць і вулканічны тэмперамент музыкі оперы і перш за ўсё партыі гераніі прымушваюць успомніць бессярротныя вершы Блока, пры-

«...Святлана! Калі я гаварыла пра Блока і яго вершы, напісаны пад моцным уплывам артыстычнага выканання партыі Кармен, у мяне была ўпаўненасць, што на кожным новым спектаклі ў вас будзе з'яўляцца нешта новае, па-мастакі глыбокае і ўзна-слае, і вы створыце ў гэтым па-партуторную Кармен, Кармен, гэта адбудзецца ўжо заўтра. І тады так хочацца каб у зале — срод гледачоў быў пэст, каб ён пабачыў, асадумеў і палюбіў ва-шу геранію.

Б. ШАРАШЭўСКАЯ.

«...Быццам рэжа па хаце ішло ад сцяны да сцяны... багачце... Багачце... Нема ім цаніць... З хату ў хату разнеслася слава сама... Не цымбалы, а дава... А давалі... Цымы ім нема... Гэтым нульшоскімі радкімі музыкантаў Леу Аўрабах адрыў творчы вазор заслужа-нства артыста БССР Арнаста Астреміцкага, прысвечаны 25-годдзю творчай дзейнасці гэтага вядомага мастака.

У першым аддзяленні артыст выконваў творы беларускіх кампазітару, а таксама мастра і патрэбавалася слухачоў мастака, цымбалам, гэтаму мілагучнаму інструменту, які з с'воёй нумірацыяй «А-1» вываўся беларусу ад калісні і праз усё жыццё. Разнастайны рэпертуар, тонкая інтэрпрэтацыя фальклорных твораў і тавару прафэ-сіянальных кампазітару, умение здабываць з мелодыі усё багачце імяў Сталінскага аддзялення мастацтваў Удору па струнах — гэтыя рысы музыканта даўно завалвалі пры-знанне і боду шырокага слухачоў. На вечары успаміналі, што першы песпех прыйшоў да цымбаліста ішчэ тады, калі ён быў школьнікам. Тым оны музыкант быў удзельнікам Першага Усеаюнага коніурсу выканаўцаў у Маскве ў 1939 год. Ён выступаў разам з такімі музыкантамі, які балачаліся перамацаць і перамацаць ішчэ цыпер носьці Дзяржаўны ар-кестр народных інструментаў, Павел Нічурэвіч... А ў час першага Дзяржаўнага Беларускага мастацтва ў Маскве Мікалай Іванавіч Ілінін уручыў яму ўдэлае «Зорнае стлічча», Хлопчу тавару было 16 гадоў!

Удзельнік Вялікай Айчынай вайны, артыст радзавым салдатам і патрэбавалася фронт, быў паранены, удзельнічаў у баях за горад Калочы... І многія мелодыі, якія выконваліся Ілініным, нбы зноў вярталі слухачоў у тыя незабыўныя гадзі, калі ў музыканта са збройнай рукай вываўся лід да вяснаўтаў родную зямлю.

Гартаваўшы музычны талент Аўрабаху, Беларускай кансерваторыі. Яшчэ студэнтам ён выступаве ў складзе буйных музычных калектываў, разам са славытым салістам і дае самастойныя канцэрты. Радзі і тэлебачанне зрабіла яго мастацтва вядомым літаратурна ўсіх нутках рэспублікі. А за межамі яе артыст выступаве як паўнамоцны прадстаўнік Беларускай музычнай культуры. Пра гэта сведчаць і шматлікія водгукі прэсы, якія прыводзіліся на вечары.

Вось што пісала французская газета «ля Шарант Лібр» 14 мая 1967 года: «Але асабліва трэба адзначыць саліста-цымбаліста Арнаста Астреміцкага. Вось гэта ўражож і ім саліста-мама гмафярыцца не толькі Беларускай кансерваторыя, а любаві філармонія любой захарой краіны дорага б дала, каб займець такога цудоўнага музыканта ў сваёй філармоніі. Ісландская газета «Моргенблад» дазваляе Астреміцкага пазнаваць сьбе «свагоўдным» атрафікам у Гры на сваім інструменту. У яго ўнікальнае тэхніка, якую амаль немагчыма зрадуць». Беларускае гэта: «Мастра Астреміцкага дыбальскі чараўнік, які наоў новае гучанне Лісту, Чайкоўскаму, Канцэртму...»

Ну, што яшчэ дадаць? Тэле-навіту яго ігру цудоўна да-пачыла Ева Зяброўка, янда-канвала партыю фартэпіна, а музыкантаў Леу Аўрабах легка і дасціпна вуг вочар.

Ягэн МАЗО, фота М. РУБІНШТЭЙНА.

сваёны артысты пецярбургскага Тэатра музычнай драмы Андрэавай-Дэльма. Па сведчэнні М. А. Бекетавай, Блок «быў абразу захоплены стыхійным абаннем яе выканання» партыі Кармен. Ён напісаў цыкл вершаў — сапраўды пазычны помнік спявачцы. «Как океан менае цвет, когда в негромажденной туче вдруг похлынет мигновитый свет, — так сердце под грозой лезучей менае строй, боюсь вздохнуть, и кровь бросается в ланиты, и слезы счастья душат грудь перед явлением Кармен-ситы...»

Па тых успёсах тэмпераменту і глыбокай страці, якія Святлана Дамілюк паказала на першых спектаклах, можна меркаваць, што з цягам часу і яе геранія стане незвычайным «з'яўленнем Карменсіты». Акцёрска падабавца аматарам оперы, як спявачка і як мастак — удзельніча, натхненні і патрэбавалі да сьбе. Яна працуе над кожнай партыяй з поўнай аддачай, жыве на сцэне ў ішчэ дасць рэльефна і каларытна. А заўтра Дамілюк будзе зноў Карменсіты. Якой?

«...Святлана! Калі я гаварыла пра Блока і яго вершы, напісаны пад моцным уплывам артыстычнага выканання партыі Кармен, у мяне была ўпаўненасць, што на кожным новым спектаклі ў вас будзе з'яўляцца нешта новае, па-мастакі глыбокае і ўзна-слае, і вы створыце ў гэтым па-партуторную Кармен, Кармен, гэта адбудзецца ўжо заўтра. І тады так хочацца каб у зале — срод гледачоў быў пэст, каб ён пабачыў, асадумеў і палюбіў ва-шу геранію.

Б. ШАРАШЭўСКАЯ.

«...Святлана! Калі я гаварыла пра Блока і яго вершы, напісаны пад моцным уплывам артыстычнага выканання партыі Кармен, у мяне была ўпаўненасць, што на кожным новым спектаклі ў вас будзе з'яўляцца нешта новае, па-мастакі глыбокае і ўзна-слае, і вы створыце ў гэтым па-партуторную Кармен, Кармен, гэта адбудзецца ўжо заўтра. І тады так хочацца каб у зале — срод гледачоў быў пэст, каб ён пабачыў, асадумеў і палюбіў ва-шу геранію.

Б. ШАРАШЭўСКАЯ.

ЦЫМБАЛІСТ-ЧАРАЎНІК

«...Святлана! Калі я гаварыла пра Блока і яго вершы, напісаны пад моцным уплывам артыстычнага выканання партыі Кармен, у мяне была ўпаўненасць, што на кожным новым спектаклі ў вас будзе з'яўляцца нешта новае, па-мастакі глыбокае і ўзна-слае, і вы створыце ў гэтым па-партуторную Кармен, Кармен, гэта адбудзецца ўжо заўтра. І тады так хочацца каб у зале — срод гледачоў быў пэст, каб ён пабачыў, асадумеў і палюбіў ва-шу геранію.

Б. ШАРАШЭўСКАЯ.

«...Святлана! Калі я гаварыла пра Блока і яго вершы, напісаны пад моцным уплывам артыстычнага выканання партыі Кармен, у мяне была ўпаўненасць, што на кожным новым спектаклі ў вас будзе з'яўляцца нешта новае, па-мастакі глыбокае і ўзна-слае, і вы створыце ў гэтым па-партуторную Кармен, Кармен, гэта адбудзецца ўжо заўтра. І тады так хочацца каб у зале — срод гледачоў быў пэст, каб ён пабачыў, асадумеў і палюбіў ва-шу геранію.

Б. ШАРАШЭўСКАЯ.

«...Святлана! Калі я гаварыла пра Блока і яго вершы, напісаны пад моцным уплывам артыстычнага выканання партыі Кармен, у мяне была ўпаўненасць, што на кожным новым спектаклі ў вас будзе з'яўляцца нешта новае, па-мастакі глыбокае і ўзна-слае, і вы створыце ў гэтым па-партуторную Кармен, Кармен, гэта адбудзецца ўжо заўтра. І тады так хочацца каб у зале — срод гледачоў быў пэст, каб ён пабачыў, асадумеў і палюбіў ва-шу геранію.

Б. ШАРАШЭўСКАЯ.

«...Святлана! Калі я гаварыла пра Блока і яго вершы, напісаны пад моцным уплывам артыстычнага выканання партыі Кармен, у мяне была ўпаўненасць, што на кожным новым спектаклі ў вас будзе з'яўляцца нешта новае, па-мастакі глыбокае і ўзна-слае, і вы створыце ў гэтым па-партуторную Кармен, Кармен, гэта адбудзецца ўжо заўтра. І тады так хочацца каб у зале — срод гледачоў быў пэст, каб ён пабачыў, асадумеў і палюбіў ва-шу геранію.

Б. ШАРАШЭўСКАЯ.

«...Святлана! Калі я гаварыла пра Блока і яго вершы, напісаны пад моцным уплывам артыстычнага выканання партыі Кармен, у мяне была ўпаўненасць, што на кожным новым спектаклі ў вас будзе з'яўляцца нешта новае, па-ма

